

શ્રી.

કૃષ્ણ ચરીત્ર.

મૂલદ મહાત્મા પ્રલાદરામ કૃત્ય.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

વેદ્ય. વલ્લભાઇ કીશોરદાસ એન્જનીયર.

મુ. નડીઆદ.

પ્રાવૃત્તી ૧ લી પ્રત ૧૦૦૦ સંવત ૧૯૭૩

સને ૧૯૧૭

ઉપજેલી રકમ ધરમાદામાં જશે.

કીંમત રૂ. ૦—૧—૦

ધી શારદા વિજ્ય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા શા. હરજીવનદાસ
અમરેસીએ છાપી—સાંચીપણી—નડીઆદ.

ગોવર્ધન વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમરેલી ડોપીરાઈટ-સમ્રહ

શ્રી ગણેશાય નમ્ - :

વંદે આદ્ય નીરંજન ઇશ્વર, વંદે પરી પ્રહ્લ પરમેશ્વર
 વંદે અજય અખંડ અવીનાસી, વંદે કૃષ્ણ સકલ જીવવાસી
 વંદે સાક્ષી રૂપ સોતંતર, વંદે વ્યાપીક ગાજ લોતર
 વંદે સચરાચર સ્વામી, વંદે દેવ દયા કરુણાકર નાંમી
 વંદે તત્ત્વ મસી પદ તુરીઆ, વંદે ઇંશ એકરસ ભરીઆ
 વંદે સખદાતીત સુધ્ધ ચૈતન, વંદે પુરણા નંદ પુરસોતમ
 વંદે જ્ઞાનધ્યાનવીખીઆતા, વંદે ભગતી મુકતી કે દાતા
 વંદે ગુરૂજય તપ વેદ પુરાના, વંદે પ્રહ્લકરી રૂપ જગવાંના
 વંદે ચતુર વીશ અવતારા વંદે હરી નાંમ અધમ ઉધારા
 વંદે સકલ શ્રુટી કે કરતા, વંદે અસ્ટાંગ યોગ કે ધરતા
 વંદે કલ્પ વૃક્ષ સુર સરીતા, વંદે હરીપાવન રૂપ પુનીતા
 વંદે તીરથ ગંગ પ્રયાગા, વંદે સંયમ વૃત વૈયરાગા
 વંદે ચતાંમણી સુર ધેનું, વંદે અજય પદસીવરેનું

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૩૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દુષ્ટાચરિત્ર

વિષય ૬-૧૯

વંદે ગગન પવન આધારા, વંદે તેજતોઈ વસુંધાવીસતારા
વંદે પ્રલાહરામકે પ્રાશ્રીત હરતા, વંદે પ્રેમહરી ઉધાર કરતા

હુહો.

કરી સ્તુતી પ્રભાત બહુ, પ્રગટે પ્રભુ કૃપા નીધાન
શ્રીમુખ હરીઐમ ઓચરા માગ્ય ભગ્ત વરદાન

રાગ ઓખાહરણ

પુન્યે વસુંદેવ દેવકીરાણી, પુન્યે પ્રગટયા તે સારંગપ્રાણી
દ્વાપર યુગ યુધીસ્તર સખસાર, નવાણુ હજાર નવસેનીરધાર
નવમુ સર્ધકું હજાર પુરાં એકવાર, પહેલે જરસે હરી અવતાર
શ્રાવણ વહી આઠમ બુધવાર લગ્ન રોડીણી અતી નીરધાર
સુભયોગે ગઈ સોળ ગડી રાત, દેવકીયે નીરખ્યા તેવૈઈકુઠનાથ
મનહર મુગટ કુંડળ કંઠહાર, ચતરુભુજે આયુધ ધરીયાંરે ચાર
લોચન કમલને પ્રેમ આનંદ, વહન સોળ કળાનોરે ચંદ
જગ મગ ઝગ મગ રૂપ નીધાંન, પહેરૂ અંબર વીધુ સમાન

સોળ ચીન્હ જુગત જુગલ જેના ચરણ, નવત્રન સુંદર સાંમળવરણ
 એવા હરી દીઠા તે અંતરજામી, અખળા અતી તે આનંદપામી
 જઈને જગાડયા પોતાના સાંમી, વસુંદેવ નીરખ્યા બહુ નામી
 વધ્યો હરખ હરદે અપાર, પ્રગટયા પોતે યુગદ્ધાર
 હવે નીશ્ચયે કામ તે આપણ થાય, વલતી વદ્યા રસીકવર રાય
 તમે તપ કીધાના ફળ પામ્યા, આવે નીસે જાણજો દુખડાંરે વામ્યા
 રખે રાખો શત્રુનો ત્રાસ, કરેસ કેસી કંસનો હું નાશ
 હજુ પાપ થવા દોને પુરુ, એમાં કાંક રહું છે અધુંરૂ
 શ્રી મુખવચન વદેએમ વાલો, મુને ગોકુળમાં લઈ ચાલો
 નંદ જસોમતી કેરે દુવાર, મારી માયાએ લીધો અવતાર
 મુને મુકીને લાવો નીરધાર, વીલંગ ન કરશે લગાર
 એટલું કહીને રૂપ સમાવ્યું, નાનું સ્વરૂપ નજરે આવ્યું
 પ્રભુજીએ પુત્ર ભાવ પ્રગટવ્યો, મનમાં માયાનો પરપંચ ફાવ્યો
 વસુંદેવ જોડ્યા વળતી વીચારી, લાવો લઈ જઉ કુવરનેરે નારી
 દેવકી કહે કુવર કેમ દીજે, પર ઘેર દેતાં મન પતીજે
 વારેવારે વસુંદેવ સમજાવે, સુત દેતાં આંસુડાં રે આવે
 વસુંદેવ લઈ ચાલ્યા જોણીવારે, ટુટી સાંકળને ઉગડ્યાંરે દુવારે
 રાયના રક્ષક હતા રે જોડ, ઘેન ગારણમાં ઘોરચારે તેડ
 જેનો સીવ બ્રહ્મા નાપામેરે પાર, તેની ગતીશું જાણે સંસાર
 જરમર ઝરમર વરસેરે મેહ, જુમનાં ત્રેઠે આવ્યા વસુંદેવ

પ્રેમ પ્રવેશ કરે જળમાં જેવા, જુમનાં વધી ચરણોદીક લેવા
 પ્રભુએ લાંબો ચરણ ત્યાં કીધો, વેહેતો સહીતાએ મારગ દીધો
 શેષજીએ છત્ર ત્યાં કીધું, તેને હરીએ તે દરસન દીધું
 આનંદે આબ્યા નંદરે હુવારે, સુતા સર્વે લોવન મોઝારે
 સહેજે સુતાં પ્રીતે નંદરાણી, એણે કન્યા જન્મી નવબાણી
 જસોમતી પાસે મુક્યારેજગતાત, તેની કોઇના બાણે રે વાત
 વસુદેવ પ્રભુ સ્તુતી કીધી, કુવર મુકીને કુવરી લીધી
 વસુદેવે આબ્યા મથુરાં મોઝાર, પ્રલાહ પ્રભુનો કોઇ નબાણે પાર

સાખી.

કાળા ગ્રહમાં પ્રગટ થયા, વસુદેવ દેવકીને ઘેરે
 અરધી રાતે આવીઆ, કરી આહીર ઉપર મેરે

કૃષ્ણ દેવ દયાનીધી સ્વામી, જીવ ઇશ્વરના અંતરબામી
 હરી પ્રભુ પ્રેમી પ્રાણ આધાર, જેને વથ વર્તે સઉ સંસાર
 એક અવીનાસી અખંડ અપાર, ભગતી ભાવે ધરે અવતાર
 વીશ્વંભર નામ સનાતન બ્રહ્મ, ધરે મુનસા દેહા કરે સુભ કર્મ
 લીલા વીગ્રરૂપ રસીક રસાળ, ભગત પ્રિતે વાલો ગોવીંદ ગોપાળ

કરી વ્રીજ ગોકુળ લીલા લહેરે, પ્રમે કણું પ્રગટયા નંદજીને ઘેર
 જસોમતી જીવણ જીણ સુખણ, જેનું મુખ દેખે કોટી કલ્યાણ
 પોઢયા પ્રમુ પારણે પુરણાનંદ, મનોહર મુખડું બાલ મુકંદ
 રમે હરી ઈચ્છાએ આનંદ કંદ, વાલો વ્રીજ ઇશ વનરાવન ચંદ
 જેના રોમ કુપ વીસે ગ્રહક, એવા વાલો આનંદ રૂપ અખંડ
 જેના નેત્ર ઠામે રહે સ્વી ચંદ, જેનું નીત્ય ધ્યાન ધરે તે મુનીન્દ
 જેને હસ્તે ઇંદુને પાયે ઉપંદ, જેનું મુખ પાવક ઉદર સમુદ્ર
 વાણી વીશે વેદ માયાનીજ હાંસ, જેણે આ કીધો તે જગત પ્રકાશ
 જેનું રૂપ કાંણે કલ્યુ નવ જય, ગ્રહી વજ્રપુત્ર હરી ઉભા થાય
 જેના લક્ષ્મીજી તલાસે રે પાય, આ હીરડાંને ઉઠીને હરી ધાય
 જેને પામવાને તે શંકર સાધે, તેને નંદ રાણી તે ઉખમ્મે બાંધે
 જપ તપે જસને તેડયો નવજયે, બીજા કોટી ઉપાય કરે શું થાયે
 ગળે હોમાળે કરે વરતદાન, ફરે નવ ખંડે ધરી બહિ ધ્યાન
 વશે વન મહી કશે બહુ તન, પામે નહી સ્વપ્ન વીસે દરસન
 તેને વ્રીજનાર નચાવે નાચ, એવું સીધ પ્રેમ તાણું પાણુ સાચ
 ગોપીનું ગોરસ ચોરીને ખાયે ધરે કર કંકણ નેપુરવાયે
 બીરાજે બાલ આભુશણ અંગ, સોભા બેઠેલાજે તે કોટી અનંગ
 ધરે મોર પીઠી વને શુભમાળ, સસી મુખ સુંદરનેન વીસાળ
 ઝકડે કુંડળ લોલક પોલ, અંગોઅંગ આનંદ રંગ ઝકોળ
 ઝઘે જીણી લોખંડી લાલ શુકાત, વગાડે વેણા વધારે વાલ

નેહ નીરખતાં રહે મન માહી, ઉતારે લુંણ માતા મુખ જોઈ
 વાલો વઢકુંઠનો વાસી જેહ, જસોદાજી લાડલડાવે તેહ
 વીરંચીને શંકર સેવાને આદ્ય, ગોવાળાંને ચારવા લાગે ગાય.
 હતા જે દાનવ દુસ્ત અપારે, તેનો સર્વે સેજે કરો સંહારે
 પ્રથમ પુત નાના સેર્યા પ્રાણ, સંકટાસૂર તેતો તરણાવત અજાણ
 અગગગ ઘેનું કેસીનેરે કંસ, આપી તેને મુગતી જાણી નીજઅંસ
 દાવા નળ પીધો પ્રભુ જોવાર, કાળી નાગ નાથીને કાઢ્યોં બહાર
 ધર્યો ગોવરધન શ્રી ભગવાન, ઉતાર્યું ઈંદ્રતાણ અભીમાન
 પીઆર રવી તનયા કેરૂ તીર, કરે નીત્ય કોડા તે શ્યામશરીર
 ગનસીખટ કુલન કુંજ કીટોર, જોલે હંસ મોર કોકીલા ને કીર
 કુલ્યાં વન અંબુજ ચક્ર અનંત, વસે જ્યું જારે માસ વસંત
 તાલ તમાલ કમોદની કામ, મંડુર બપૈયા માહાવન ઠામ
 કોટીક વાટીક કંદળીક વન, સુલસંકેત મધુ વનધન
 સોહાગી કુલ્યાં જારે વન. શોભાજોઈ ધીરજ મુકેરે મન
 મનોહર મંગળ રંગ સોરંગ, સજ્યુ સેન જાણે તે આપ અનંગ
 આવ્યો જોડી ઉત્તમ આસોડી માસ, વનરાવન કીધો હીરાસ વીલાસ
 વગાડી વેણ તેડી વ્રીજનાર, મોહની માયા નોખો અંસાર
 મોયા અતુર નન સંકર સેસ, મોયા જપ વન નકરે પ્રવેસ
 મોયા મધ્ય મેરૂ અત્યુને પાતાલ, મોયા -દુમવેલી હાલે નહી ફળ
 મોયા સુર સમીર હાલે નહી પાન, મોયા સુની છુટી સમાધી ધ્યાન

મોયા મૃગ મીન પશુ પક્ષી પ્રાણી, મોયું સચારાચર જાણુ અજાણી
 એવી વેણે સાંભળી જ્યારે કાંને, સુંદરી સર્વે થઈ સાવધાને
 તજ્યા ધન ધામપતી પરિવાર, અવળા અંગે સજ્યા શણુગાર
 કોઈએ પગ નેપુર પહેરાં કાંન, કોઈએ આંજી આંખડી એક નીધાંન
 કોઈએ કરી અડધે આડ લેલાટ, કોઈએ કંઠ કાંકણ હાથએ ઘાટ
 કોઈએ પહેરો ચરણીઓ ઓઢયું ચીર, કોઈ ભુલી ભાંમની સુધશરીર
 કોઈએ બાંધ્યાં બાળક વછની રાસે, કોઈ દુવે ગાયે દુણી નહી પાસે
 ઉઠીઘાઈ જેમ તેમ નાર' વનરાવન આવીતે લારકનાર

નેહ નીરખ્યા નાથ નમાળ્યું રે શીવ, જોવા મન જોડ્યા શ્રીમુગદીસ
 પ્રતીવરતા ધર્મ તજ્યાં તમે નાર, ત્રયા કેમ આળ્યાં તે વનમોઝાર
 બાલા સર્વેજોત્રી વચન વીચારી, સાંભળો હરીજી અરજ અમારી
 સર્વે ધર્મતાણુ ફળ એહ, ધરવો નાથ તમારો નેહ
 સાચો મત સાંભી અમારો એહ, તજીસું નીચે હમારો દેહ
 ડીકું મન સાચુ ગોપીકાકેરૂ, હરીવરે કીધુ હેત ઘણેરૂ
 રમવા રાસ રચયો રણુછોડ, પુરવા કાંમની કેરા કોડ
 ગોપી ગોવીંદની બાંધી વીલાસ, કુલ્યાંબાંણે અંપક પુષ્પ સુવાસ
 અકટહાટીક હીરાને હાર, એવી ગોર શ્યામની સોભાસાર
 નવધન દામની જોત અપાર, ટાલ્યો ત્રણ લોકતણો અંધકાર
 સોનાનાં સરોજ કુલ્યાં વનસાર, મધે તેમાં મધુકર નંદકુમાર
 બીંબ પ્રતીબીંબ વીનોદ વીહાર, અંગો અંગ આનંદ રંગ ઉદાર

આલીંગન અમૃત ચુંબન પાન, કરે આવભાવ અનેક વીધાંન
 સખ્ત શ્વર તાલ ખસો જત્રીસ, નવતમ નાદ ઉઠે છત્રીસ
 તણ ગયો સંભ થયો ગતીભંગ, અલોકીક લહેરતણા તે તોરંગ
 એવો જુગમગલ હરી અવતાર, અનેક પતીતણા પ્રતીપાળ
 અખંડ વનરાવન રંગ વીલાસ, અખંડ ગોપી જન પ્રેમ પ્રકાસ
 અખંડ વેલીવન કુલને કુજ, અખંડ જુમનાંતરઠ આનંદ કુજ
 અખંડ વૃજ ગોકુલ ગોવરધન, અખંડ રાધાકૃષ્ણ રૂપરતન
 અખંડ પ્રલાદ પ્રેમે ગુણ ગાયે, અખંડ હરીભગતી જુગોજુગ ચાહે
 ગુરૂ માહત્મની કૃપા કરીને, લીલા રસ ગાયો ઉછાહ ધરીને
 સંસારનો તાપ લગારના લાગે, એવું કર જોડીને પ્રલાદ માગે
 પ્રભુપદ પ્રેમે ધરુ સતસંગ આપો મુને એહી સદા ભગવંત
 ઈતીશ્રી કૃષ્ણ રાસચરીત્ર સમપુરણમં

દુહા

કૃષ્ણ નામ અમુલ્ય રત્ન છે, જતન કરે જનકોઈ
 સુખ રહે સંસારમાં, કોઈ દીન દુખીઓના હોઈ

ગરબી

આનંદરંગ કૃષ્ણ સાથે રમીએ, કે અવળે મારગ નવભંમીએ ટેક
 કારતકકર્મ ગયાં નાસી, હુતો થઈ મોહનની દાસી
 હવેહું રહું ન અપવાસી, આનંદ રંગ કૃષ્ણ સાથે રમીએ

માગસર મન મારુ હરીયું દુખડુ ભવતણું ટળીયું, સરીર
 મારુ સાકરમાં ગળીયું આનંદ.
 પોસે પુરણાનંદ સામી મલ્યો મને બ્રીજ બીનતા સામી,
 અલખ પુરુષ અંતરબમી આનંદ રંગ
 માહા માસે મુને પ્રેમપદમી લાધી, કે અંગમાં આનંદ ગયોવાધી
 પીતલડીમે આત્મશુ બાંધી આનંદ રંગ
 કાગણુ બ્રહ્મરયો કુત્રી તારેહું અન્નદસા બુલી, કે સુરતા સુખ
 સાગર બુલી આનંદ રંગ
 ચંદ્રતર ચેતન થઈ જાગી કુણ્ણની વાત આસક લાગી, તારે
 હું વીર્યે વાસના ત્યાગી આનંદ રંગ
 વધસાખે વીસ્વતણો ભરથાર, સરજન હરસખ બુગનો કરતાર
 લાગ્યો મને અંતર ગટમાં તાર આનંદ રંગ
 જેઠની બુગતી નહી કાચી, ગીતાણમાં વાત કહી સાચી તારે
 હું આનંદમાં રાચી આનંદ રંગ
 અસાડે અનભય થઈ ગાણ, દેખીહું રામ થઈ રાણ કે ચોદસ
 વીજ ગગન ગાણ આનંદ રંગ
 શ્રાવણ સુંરતા ચઢી ઉંચી, કે દષ્ટી મારી ચર્ચતનમે ખુચી, મળી
 મને જ્ઞાનતણી કુંચી આનંદ રંગ
 ભાદરવે ભય મારો ભાગ્યો, આત્મા અન ભય થઈ જાગ્યો કે
 રંગ મુંને મહત્તમનો ત્રાગ્યો આનંદ રંગ

આસો માસે સીવરૂપી કીધો, બોધમે સદગુરનો લીધો.

ખ્યાલોમે અજર અમર પીધો આનંદ
મળમાસે સદગુર મલીઆ ગુરુ મારા અઢળક બહુ ઢળીઆ
પ્રલાહ રામના રહેમે કૃણીઆ આનંદ રંગ

(રાગ પુનમ અંદની)

સીધી સુરતાએ ઉનમુની સાધજો રે,
શંકર શુભણામાં શ્રી હરી શ્યામ, સોહં સરહરજપો સર્વે મુનીઓરે
સાખી

સોહં શબ્દ વિચારતાં, થાય અવિદ્યા નાશ,
અર્ક ઉદય ટીમર ટળે, પૂરણ જ્ઞાન પ્રકાશ.

ગરબી

એવા અખંડ સ્વરૂપ અવિનાશીનેરે,
પ્રેમે હરદેમાં લાગું હરીને પાય. સોહં સરહર.

સાખી

સોહં સત ચિત આનંદે. ભર્યો રહે ભરપુર,
અંતરજામી આત્મા, વરસે નિરમળ નુર,
યોગી યોગ ધારી રહે સોહં સુરમારે
પુરાણુરસ ભર્યો તુરીઆ અતિત. સોહં સહર

સાખી

અગોચરી ભુચરી ખેચરી, ચરાચરી ઉનમુની આપ,
પંચમુદ્રા પ્રમાણથી, અષ્ટ અંગ વળી આપ,

ગરબી

અમ્મન ચંદના આધારે ચિત થીરતા રહેરે,
કેવળ જ્ઞાને મુનીવર જીતે કાળ. સોહાંસરહર.
સોહાં કહ્યો રૂપિનારદે, વ્યાસ વેદ શુક ગાય,
જાહ્યા વેદ જાણાય કે, નિગમ દીયો ખતાય.

ગરબી

સોહાં સત્ગુરુ શરણ સુરભેદનોરે,
પામે મહામુની હોયે તે પાર. સોહાંસરહર.
રૂપિ રધુપતિ કરૂણા કરી, સોહાંકહ્યો નીજ નામ,
અવિનાશી એક એળખ્યા, વ્યાપીક આતમરામ.
સોહાં શ્રીકૃષ્ણએ સાધ્યોગરગા ચારથીરે,
દત્ત એરખે આણ્યો વિશ્વાસ. સોહાંસરહર.

સાખી

સાંખ્ય યોગની જીમતી, જણાવી જયમુનીરાજ,
નરકાદિક છોડાવીઓ, પરિક્ષત સરીઓકાજ
સોહાં સોહાં પ્રભાદ શિખો શુદ્ધ જાવથીરે,
આણી આનંદ મન ઉલાસ, સોહાંસરહર.

(રાગ ઉપરનો)

જીવ ઉત્તમ એવા હરીભક્તિ આદરે,
જેવી સજ્જોડી ખાંડાની શુદ્ધધાર, હેતે આવો હરીજન સત-
સંગ કીજીએરે

આખી

તરવાર ધારા સોહલી પર નટડી નાચે નાચ,
સુરતન ધારા દોહોલી, મનમરકટ પેહોરો કાચ.
સત્ય ધારા પર જીવ સ્થીરતા સદારે,
સંકલ્પ વિકલ્પ મનમુકીદે નિરધાર. હેતે આવો.
સતનું રૂપ સોહ્યામણું, હરી વિવેકે વરતાય,
માયા મધુકર મોહ્યની, ગમ જ્ઞાને દુર પળાય.
એવા જ્ઞાની સતગુરને ચરણે નમુરે,
જેથી જનમ જનમનાં દુકરીત જાય, હેતે આવો,
પરથમ પુરણ પ્રેમ શું, વંદુ સતગુર ચર્ણ
તાપ ટળે આ ભવતાણા, મટે જનમ ને મર્ણ.
મન તું પ્રેમે ધરી પરપંચને મુકજે રે,
કરજે તત્વરૂપી ચૈતનનો વિચાર, હેતે આવો.
વાણી વદે ન વરણવી, ન્યારા નરનું રૂપ,
મન બુદ્ધિ પોહોચે નહી, ઉપમા રહીત અનુપ.
મહા મુક્ત જન જાણે સર્વે જગતનેરે,
આણ આકાશવત્ અંતરનો અતિત. હેતે આવો.

ચેન ચરીત્ર જેને નહી, હરી સુરમાં પ્રકાશે સોય,
 પ્રીતે તેને પીછાનતાં, પ્રભુ આવા ગમન નવ હોય.
 એવા તત્વ ચૈતન રૂપને નિહાળતારે,
 પ્રલાદ પ્રથમ પગથીએ માન્યું મન, હેતે આવો.

સવૈયો.

ગોકુલ દેહા શ્રીકૃષ્ણએ ચૈતન બુદ્ધિ જસુતી કબુદ્ધિ હેમાસી
 નંદના નંદન કૌંશ હંકાર હે, પાંચપચીસ ગોપી પ્રીજળાસી
 હસ હવારકા દેવ ગોવાલ કહું, અરૂમન ઓધવ સંગે રમે અધિનાશી
 ત્રીકુટી યુમના ત્રઠ રાસ રચ્યોલે, અનહદનાદ ગબગત ગાંસ!
 તુહી તુહી તાર લાગી રહેતંતુમેં. તુંદે નહી લાગી રહીજયુંતાળી
 શુક્ષ્મણા સાધન મેં સુરતાલે અણલીન લગી લગની વનમાળી.
 લાલનસે લલના લપટારી, જયુ સોળકળાકી નીશા અજવાળી
 પ્રલાદરામ કહાંના ઘટ ભીતર, રોજ રમે પ્રભુ પક્ષવટવાળી.

ગરબી

મનસા અવસર આસો માસકે શુભ અજવાળીઉંરે લાલ
 સુરતા સોહાગણુ નવલી નારકે નીજનામ નિહાળીઉંરે લાલ
 પ્રેમે પટોળી પહેરી અંગેકે ચૈતન્ય ચોળી ભરીરે લાલ.
 ચરણીઓ ચતુરધનો સારકે શણગારે લીલા ધરીરે લાલ.
 કૃપા કદલાં પહેર્યાં પાયે કે શુદ્ધ બુદ્ધિ સાંકળારે લાલ.
 ગિરા વાણી ગુગરા ધમકે પાયે કે હીંડે મોકળારે લાલ.
 અંતરજામી અણુવટ ઓપે કે વિવેક છિવારે લાલ.

હરી નામની આંસડી છે કંઠે કે હેતે હાર નાંખીઓરે લાલ.
 તુસી તત્ત્વવિચાર વડાઇ કે માળા મોહનતણીરે લાલ.
 ચૈતન ચુડીલો પેર્યો હાથે કે ચિતધન ચીપો મઢીરે લાલ.
 શાશ્વ બુધ્ધિ બાજરીઆંને ગુજરી કે કળા કાંકણી જડીરે લાલ.
 વાળી વિકૃલ વરકેરી કે વ્રહે વેણી ગણીરે લાલ.
 સમજણુ સેંથો પાડયો સાર કે સત રેખા બનીરે લાલ.
 બ્રમ મજ્જે રંગ્યા દંત કે અનુભવે આંજીઆંરે લાલ.
 ટીલડી ટેક તણી વળી તગતી કે ના જય ગાંજીયાંરે લાલ.
 પાંચ તત્ત્વનાં ગરબો ખેલીશ કે સખી મળી પાંચપચીરે લાલ.
 તાને તાળી ચુકે નહિ છવીશમા માંહેછકીરે લાલ.
 ઉઠ કરોડ છિદ્રમાંહે કે દશ વળી શ્રેષ્ઠ કહ્યાંરે લાલ.
 નામી દીપક દીસે માંચ કે નામી ન્યારો થયોરે લાલ.
 ગમની ધુમણીએ ધુમ્યો ગરબો કે તેજ વ્રજુલુવન ભયોરે લાલ
 જાગ્રત, સ્વપ્ન, સુશુપ્તિ, તુર્યા, કે ચૌટાં ચાર રમીરે લાલ.
 ઉનમુનીએ ઉતાર્યો ગરબો કે આવી ત્યાં સમ્યાંરે લાલ.
 પ્રલાદરામ ગરબો ગાય કે અનુભવી સાંભળોરે લાલ.
 જીવ તણી દશા મટી જય કે જમ પ્રહ્નમાં ભળોરે લાલ.

૫૬

રાગ આશાવરી

સુરતારે મોરી રામનસેં અટકી, અટકી અટકી અટકી. (ટેક)
 કર્મ, ધર્મ, જોર વેદ બડાઇ, એ ફલસેં સટકી,

નામ કીટુકે પાર નહિ પાવે, જૈસી કળા નટકી	સુરતા૦
જગત સોવત, સોવત, જગત, મોહિ પડી ચટકી;	
પ્રીત પુરાની નેહ લગત હેં, સો દીલમેં ખટકી	સુરતા૦
જેસે પપૈઆ ચાહવત ખુંદકુ, લાગ રહી રટકી,	
ઓંર દષ્ટે કછુ આવત નાહિ, નામનસેં હટકી	સુરતા૦
જેસી સલીતા સિંધુ સમાની, વોગિરિવરસે પલટી,	
પ્રેમકી બંસી મેરે મન લાગી, જ્ઞાન દોરી લટકી	સુરતા૦
કૃપાનિધાના દયા સતગુરૂકી, ખબર ભઈ ઘરકી,	
પ્રલાદરામકુ ગુરૂ મહાતમ મળીઆ, ફેર નહિ લટકી	સુરતા૦

પદરાગ આશાવરી.

સુરતારે મોરી સદગુરૂસેં ખટકી, મદમોહ દીઓ પટકી (ટેક)	
લઈ ખાસ ઘટ ભીતર રોખ્યો, પવન દોરી ઝટકી.	
મેંતો મેરી ચાલચલતહું, જગ જાને ઉલટી	સુરતા૦
કાળ કોધકી લહેર મટતહેં, ગુરુ માર છુટે જમકી,	
સદગુરૂ શબ્દે ગુરૂગમ જોજત, પ્રાન દીઓ પટકી	સુરતા૦
નામ રામકો સગાહી ઠેરાવત, રૂપનમેં ચટકી,	
આતમરામ જાન્યા નહી, નાહી કરમનસેં લટકી	સુરતા૦
જે ઘટ ભીતર પરમ સુંદરી, ખબર કરો ઘરકી,	
પ્રલાદરામ સુનો ભાઈ શ્યાને, ખુંદ પડી રસકી	સુરતા૦

